

Havranprkno
Maximální rychlostí navždy
Galavečer Jana Nováka

OPERA.

JAN NOVÁK MESIÁŠ.

AUTOR: J A N N O V Á K . ,
BRNO, GOTTWALDOVA 90.

- 2. XII. 1968 . -
J. N.

Osoby:

JAN NOVÁK MESIÁŠ:..... AUTOR
Rabi Moše Goldflam A. Goldflam.
Rabi Eškol Rezňojs P. Řezníček.
Rabi Ignác Jugas ... F. Jugas.
Rabi Icik Fuňojs K. Fuxa.

I. dějství:

R. Goldflam: *JEVIŠTĚ /všichni hábity přes sebe - deky, prostěradla -
provazy, šňůry kolem pasu/
G. přijde na jeviště a „zpívá“ áriuje:*
Hó-sana -sana
- sana ----- ó
Jana - Jana - Jana - Jana
-- Novák - Novák
-- Novák ---- á á
á - á --- á - á ----- a.
*za zvuků: á /rozezpívané/
přicházím na jeviště Já
Eškol a Icik - mně vzadu
nesou - tógu
/mám na hlavě papírovou
čepici - kornout/ .*

II. obraz:

*Postavil jsem se na jevišti
- zleva /od hlediště/ klečí na
jednom koleně Rezňojs - zprava
Icik. ---- Goldfl. je víc
vpravo.
--- přijde Jugas - stoupne
sí vlevo /na kraj od rezň./
--- a předzpěvuje:
Jug.:
Ó - mona - ó mona
--- a - á.
Všichni :
ó - mona
--- ó - mona
--- a -- .
a - a - a - á
a - a - a - á
a - a - a - a
--- a --- a --- á.
--- a ----- a.
-----*

III. obraz:

*Já předstoupím
vpřed - krok --- a
začnu předříkávat:

Mona - mona
--- mona --- mona
---- a ---- a.*

Všichni:
mona ----- mona
mona ----- mona
---- a ---- a.
 hloubš.
ještě jednou:
Já:
ó - mona ---- mona
--- mona ----- mona
----- a ----- a.

Všichni:
ó - mona ---- mona
--- mona ----- mona
----- a ----- a.

IV. obraz:

Já odcházím
--- všichni kleknou
na obě kolena
a zpívají
 --- halekavě:
oni:
ach --- alelujách
ach --- alelujách
ach --- alelujách
ach --- alelujách

přitom se bijí v prsa
 ---- zvedají ruce od sebe
nad hlavu - a bijí
s nimi o zem
a zase se zvedají
/opakují 4 X/ .

V. obraz:

všichni odejdou - zůstane
Jugas.
-- Jugas: /zpívá árii vraha/
zab - zab - zab
-- zab
--- zabil bídu
bídu zabil
--- bil --- bil
--- bil --- bil

 ubil .
ubil ji - ubil ji
-- ubil ji
 -- biil - jí
biil jí - biil -- jí
bil - ji - bil ji
bil --- ji --- a - á
a - á --- a - á
 --- a.

zpívá: ubil ji

-- ubil - ji
--- ubil jí
/odchází - odešel se scény
--- scéna prázdná
--- 5 vteřin / .

VI. obraz:

V tom na ni /na scénu/
vstoupil řezníček
a zapěl:
řezníček:
ať žije - ať žije
Jan Novák.
ať žije - ať žije
Jan Novák.

-- náš mesiáš
a pán.
naš mesiáš a pán.

VII. obraz:

přichází Goldfl. s tímto
zpěvem:
--- mesiáš a pán
--- mesiáš a pán.
Jug. - hlubokým hlasem:
mesiáš a pán

icik: - vysokou fistulkou:
mesiáš a pán

všichni:
paán - paán
výš.
paán -
hloubš:
paán - paán
--- paán.
teď rozvádějí á
/střídavě/:
a --- á ----- a - á
á
a - a - a
a
a - a - a -

a - a - a - a
a - aa --- a.
a -- á --- a
a --- á ----- a.
--- a ----- a .

VIII. obraz:

Já jsem přišel mezi ně
-- oni všichni na kolenou
se mně chytají za nohy

--- a já káži
/se zpěvem/
--- oni - apoštolé
jsou obráceni rovněž
obličejí k hledišti
--- a já káži
-- se zpěvem
--- operní

melodram:

Já:
Ó - vy bídni
/ ruce nad nimi
vztažené - nad
apoštolý a nad obecenstvem/
----- žehnám vám
ó vy bídni
ó vy bídni
----- žehnám vám .

bijte se v prsa
a jdite do sebe
--- jedině tak
se dostaneš do nebe
--- nebe je chytrých
--- a ne bigotních
alelujaá
aleluja - a

alelujaá
aleluja - a

-á -á --- a .

apoštolé opakují:
bijte se v prsa
-- a jdite do sebe
--- jedině tak
se dostaneš do nebe.

a Já: dovětek /sólo/:

nebe je chytrých
a ne bigotních

nebe je chytrých
a ne bigotních

všichni:
alelujá
aleluja - á

alelujá
aleluja - á

Jaá - ja - á
----- a .

IX. obraz:

Ted' začne /vytryskne
sólo/ Icika
- z kleče ze země
/farisejsky/ :

Icik: zpěv:
/obrací oči v sloup
---- ruce před sebou
sepnuté --- pohled
nahoru - nazdi /
----- Icik:
zpívá:
och to krásné
milování
--- všichni opakují
----- rozvádějí:
rezň. : och
icik: to /to - o - o - o
 to - o - o - o
 toooo - toooo
 toooo - toooo.
 oo - oo -- o ./
jug. krásné
goldfl. : milování
- milování - milování
- milování - milování .

----- motiv rozvádějí
5 minut.

Já stojím - a žehnám
jim rukama
--- oni klečí
 ----- a zpívají
/ na obou kolenou klečí
--- ruce sepnuté
 ----- zpívají . /

a další scéna:

--- X. obraz:

Já: milování
se vespolek
-- s dívkou i
bez holek
/oni přitom ----- v pozadí
pianissimo --- brumendo
i slovně --- střídají
svůj motiv . /

XI. obraz:

Teď jsme se všichni
zvedli / oni ke mně /
objímáme se kolem
ramen ----- Já vprostřed
--- všichni v jedné
řadě
po mé pravici goldfl.
-- vedle něj icik
----- po mé levici
jugas --- vedle něj rezňojs.

a závěr: obraz č. XII.:
XII. obraz

zpíváme - všichni:
milování s dívkou
se hochů
----- milování se všichni
vespolek
nenávist k darebákům

šiřte to s námi
hned
šiřte to s námi
----- hned.

Já: závěr:
láska k dobrým
a nenávist ke zlu
tato věc
--- zaručí všem
----- slávu .
všichni:
lá - á - ska
- lá - á - ska.

Já:
k lidem
a k celému světu.

opakujte si v duchu
a k celému světu.
tu větu --- přešla
vám do krve.

kulturní revoluci
jsme naplnili
--- již v celém
světě vře
jsme středem
všeho bytí
----- svítíme lide
na cestu
--- komunismus
je rájem všech
/ je rájem chytrých
a jiní již nejsou
a nikdy nebyli
--- bigotní již od všud
zmizeli / ----- již jsou
jen námi osvícení
--- jsem bohem
všeho a všech
a ve všem
----- spasil
jsem svět
celý.

všichni jsme zazpívali:
Hó - sana - sana -
sana - sana
----- saná -----

ó - Jana --- Jana
--- Jana - Jana
----- Janá

Novák --- Novák
----- Novák -----
Novák --- Novák
----- á - a - a - a
a - á - a - a - á
--- a - á - a - á
----- a á a.
-- dozněl zpěv
--- za naprostého ticha
jsme odešli
----- Já napřed
----- všichni
 za mnou
----- a už jsme se
nevrátili
----- / až v převlečení
do civilu --- každý
na svém místě
 ----- u stolu.
----- absolutní efekt. /
--- zůstal v nich - v lidech
--- byli předělání
--- všichni - i s „apoštoly“.
 mými

-- a hotovo.
--- jako všechno vždy.
--- a ve všem.
a navždy. --- a vždycky
----- a proto.

J. N.

KOCOUR

Moje jméno je JAN NOVÁK, bytem Brno, Gottwaldova 90. Narodil jsem se v Rouchovanech v okrese Třebíč. Velmi krátkou dobu jsme bydleli v Rakousku, obratem jsme se však vrátili domů a přistěhovali se do Brna Židenic, kde však jsme dlouho hledali byt. Nakonec nás vzali na rohu Mikšíčkové a Gajdošové do sklepa v bývalé konírně, kde jsme měli všechno mokré a plesnivé - tam jsem začal chodit do školy, tam jsme vyrůstali. Již jako dítě jsem filosofoval - byl jsem introvert, samotář - navštěvoval jsem různé extenze, osvětové přednášky - kolikrát jsem se i na delší dobu vzdálil z domova a rozjímál, přemýšlel ve dne v noci o všech věcech. Od nejtělejšího dětství žil jsem jen pro vědu: filosofii - umění. Přesto že jsme žili ve veliké bídě, otec nás vždy k tomu vychovával: k lásce k pravdě, umění, spravedlnosti - k lásce k bližnímu - ke komunismu. Otec byl stolařský dělník - dlouhá léta bez práce; matka dělnice v textilních továrnách - rovněž dlouho bez zaměstnání. Moji sourozenci: Marie, František, Antonín, všichni jsou dělníci.

SLON

Abych předešel určitým „kombinacím“ - nic nemám - všechno mám zakázané - rozcháším se s vámi se všemi. Vy žádní jste stejně nikdy nebyli na naší dělnické posici - všichni jste srdcem u kapitalistů a na „západě“ - já jsem dělník komunista: internacionalista: proletář: jsem bolševik: komunista a nic jiného nikdy. - - - na shledanou: ať ukáží, kašpárce, jak dovedou stát

na vlastních nohou. - - - já jsem na nich vždycky stál, stojím a vždycky budu stát. - A přímo.

KOCOUR

Jako dítě jsem byl vězněn na Gestapu v Uherském Hradišti pro překročení slovenských hranic - chtěl jsem do odboje - kde jsem byl v cele smrti s jedním vězněm ze Zlína - nebýt mojí maminky, která všude plakala a po mně se sháněla, již bych zde dávno nebyl.

Vyučil jsem se jako soustružník kovů. Při zaměstnání jsem si udělal 4. měšťanku a potom Gymnasium s maturitou na Antonínské ulici. Po maturitě jsem byl přijat jako řádný posluchač na Filosofickou fakultu UJEP v Brně, Grohova, obor: Psychologie-Filosofie.

V roce 1960, po absolutoriu Filosofické fakulty UJEP v Brně, Grohova ulice, „nebyla mně uznána“ diplomová práce pro novátorské věci v ní: definice práce, definice výchovy --- a tak mi nebyl dán „diplom“ --- a tak jsem napsal obhajobu svojí Diplomové práce: PANSOFII, jejíž stejnopis je rovněž na ÚV KSČ a na ÚV KSSS v Moskvě. Vystudoval jsem obor: Psychologie - Filosofie; odborná větev /vědec/.

ŠOP

Dnes, dne 21. prosince 1953 odpoledne u paní docentky Kolářikové, vyslovil jsem svoje přesvědčení (abych slyšel její, to jest docentky doktorky Kolářikové, názor, a především proto, aby se lidé na fakultě dozvěděli oč u mne jde), tedy vyslovil jsem svoje přesvědčení, které jsem si dne 18. října tohoto roku ověřil, že totiž je v moci jednotlivého člověka, stát se nesmrtelným, stále zdravým (to je nekonečně dlouho, navždy mladým a krásným - oproti všem ostatním lidem, kteří se narodili, žili a zemřeli, to jest zůstala po nich jen nějaká díla nebo nějaké jejich myšlenky, kdežto oni sami již neexistují, poněvadž zestárli a zemřeli anebo jakýmkoli jiným způsobem sešli se světa), to znamená nikdy a žádným způsobem neskončit svůj život a zachovat si ne jen na milion či miliardu let, ale zachovat si navždy (to znamená na nekonečně dlouho stále, na věčné časy, navěky) nejenom vzhled dvacetiletého, ale i svoji dvacetiletou tělesnou i duševní mladost a svěžest a být proto stále navždy mladým, zdravým a krásným, navždy stále, po věky věkův, navždy, navěky být mládím, zdravím a krásou kypícím dvacetiletým jinochem, nesmrtelným nezranitelným, stále navždy po věčné časy, to jest po nekonečné miliardy a miliardy let, zkrátka po věky věkův, nekonečně dlouho, po věčné časy se radujícím ze všech krás lidské společnosti a celé přírody, všestranně společensky se vyživající, jak se také sluší na dvacetiletého mládence.

Na to řekla mi paní docentka Kolářiková mimo jiné, abych nebyl příliš "velikášský", na což jsem já, Jan Novák, jí odpověděl, že já jsem ten "nejskromnější" a uvedla báji, kterou já (tou bájí) a jí podobnými lidskými výmysly (vymyšlenými bájemi tohoto druhu) zhnusen opovrhují, poněvadž to vše, tyto báje a všechny jim podobné, omezených lidí výmysly, jsou ohlupující a k otrocké pasivitě lidí vedoucí nejhnusnější nepravdivá demagogie, což právě nejvíce brání lidem splnit jejich pravé poslání. Je to např. báje "o lišce a hroznech", která takto, jak zhora uvedeno, škodí, o kterých, poněvadž byly pro ni "příliš" vzdálené a tedy "nedosažitelné", řekla, že jsou kyselé. A obdobně všichni ostatní lidé - mimo mne, tedy Jana Nováka, narozeného dne 16. listopadu 1925 v Rouchovanech, bydličního v Brně, Gottwaldova 90, u svých rodičů, tedy mně, Janu Novákovi, bylo dáno - a to mně, Janu Novákovi, jak uvedeno, jedinému ze všech lidí, kteří kdy byli a budou - býti nesmrtelným mezi smrtelnými, kterému - to jest mně, Janu Novákovi, nesmrtelnému mezi smrtelnými, bylo dáno vše - tedy všichni ostatní lidé vytvářeli si a tvoří báje - to vše - tyto a jim podobné báje - je jen výmyslem těch lidí, kteří ještě více než všichni lidé ostatní toužili po tom, stát se nesmrtelnými, věčně mladými, zdravými a krásnými, aby stále mohli se radovat ze všech krás lidské společnosti a celé přírody, což ovšem, tedy být nesmrtelným, věčně mladým, zdravým a krásným a stále, navždy, to jest nejen na milión či miliardu let, ale navždy, tedy

nekonečně, po nekonečné věky věkův se radujícím ze všech krás společnosti a ze všech krás celé přírody, bylo dáno pouze mně, tedy Janu Novákovi, narozenému dne 16. listopadu 1925 v Rouchovanech, bydlicímu v Brně, Gottwaldova 90. Tuto svoji nesmrtelnost, nezranitelnost, věčnou dvacetiletou mladost, nejdokonalejší zdraví a krásu a všechny ostatní nejlepší z nejlepších vlastností mohu přenést i na všechno ostatní tvorstvo. A jelikož žádný z těchto lidí (to jest z těch lidí, kteří vymýšleli a vymýšlejí tyto a jim podobné bajky "dokazující" "nutnost" stárnutí a smrti a zpívající dokonce o tom, že je tomu tak "nejlépe" a že jinak by ani "nebylo dobře") a všichni lidé ostatní, kteří sice tyto a jim podobné nevymýšleli a nevymýšlejí, ale slepě věří v "nutnost" svého zestárnutí a smrti, mimo mne (tedy Jana Nováka atd., jak dříve uvedeno) nedovedli najít cestu k uskutečnění tohoto jejich a všech ostatních lidí, kteří kdy byli a budou (mimo mne, tedy Jana Nováka, atd., jak dříve uvedeno) nejvytouženějšího a odvčkého "snu", stát se nesmrtelným, nezranitelným, věčně mladým, zdravým a krásným atd. jak dříve uvedeno. Toto stárnutí a zemřítí neplatí pro mne a to pouze pro mne jediného ze všech lidí, kteří kdy byli, jsou a budou neplatí zestárnutí, zemřítí, protože já jediný ze všech lidí, kteří kdy byli, jsou a budou našel jsem tuto všemi hledanou cestu a stal se nesmrtelným, zachovajícím si navždy svoji dvacetiletou mladost, nejdokonalejší zdraví a krásu a všechny ostatní nejlepší z nejlepších vlastností a toto vše mohu já, Jan Novák, atd., jak dříve uvedeno, přenést na všechno ostatní tvorstvo, toto vše, a já, Jan Novák, atd., jak dříve uvedeno, dokáži všem lidem pravý opak, to jest, že být nesmrtelným, nezranitelným, věčně mladým, dvacetiletým, atd., jak výše uvedeno, kteréžto všechny vlastnosti já, Jan Novák atd., jak dříve uvedeno, mám a ještě všechny jiné nejdokonalejší vlastnosti získám, není žádným zlým "osudem", ale tím největším a nejdokonalejším štěstím.

V Brně 21. prosince 1953 - Jan Novák

KOCOUR

Již na fakultě jsem psal verše, divadelní hry - vědecké práce - ve svých dílech se vždy obracím ke všem lidem, apeluji na všechno lidstvo - na celou lidskou rodinu - jak je to vlastní vědě, filosofii, psychologii - umění; umění vždy mluví za všechny a ke všem; to je zákon umělecké: vědecké tvorby /nic jiného nikdy uměním nebylo, není a nebude nikdy - všechno ostatní jsou jenom plané, formalistické „ismy“. Taková je skutečnost.

HNUS

Kundero!

Plácáte o „neakceptování“ „experimentu“ - vy byste „přijali experiment“ --- tak ze „západu“. Ale v realitě věci - z jejího - se nedovedete postavit. Vy nejste „dramaturgové“, ale žaba na prameni - která však byla předem rozkopnutá --- a pramen umění je v pořádku - jako vždy a ve všem.

Já: Jan Novák, Brno, Gottwaldova 90

PS. Zajisté jste se probudili: a tak je všechno v pořádku. Ovšem to „místo“ byste „zastávat“ neměl. --- Jedině pokud byste uměl „experiment“ skutečně akcentovat. J.N.

JUS

Vážení,

stále otiskujete ty vrzavé morbidněbigotní říkánky o ničem - a ještě by se tomu „dávaly ceny“ - Je vidět, že ti vaši posuzovači - rozdávatelé cen mají záporně nulovou úroveň - i s vámi - jinak byste takové voloviny neotiskovali. Ovšem byli předem zlikvidováni - jedině naše věc - a nic jiného nikdy. Ale vy jste se - všichni polepšili - jedině naše věc - JN.

ŠTĚP

Vážení!

Prosím Vás,

nepište mi stále tak málo zasvěceně a netaktně - ale snažte se pochopit poezii - umění: moji tvorbu.

Moje věci jsou absolutní - univerzální.

Všechno moje je absolutní - univerzální.

Ale vy jste se polepšili. Já vás chápu.

Poezie je absolutní vrchol intelektu - tvorby.

Nechtějte si hrát na vulgární „pitvatele-posuzovatele“, kteří by pro „stromy“ neviděli „les“ -

a ani stromy ani les neznali.

Ale vy jste se polepšili - já vás chápu.

Pokud by se vám moje věc nelíbila, napište mi o čem a jakým způsobem mám napsat abych se vám zalíbil, abyste věc uveřejnili.

Když to budou dobré požadavky, tak vám vyhovím - ovšem nechtějte ode mě formalismus ani opatrnickví: to ne - to nikdy ne.

S úctou J.N.

PS. Jen mně prosím vás nic „neupravujte“, „neměňte“. „nepředělávejte“, „neubírejte“ a „nepřidávejte“ - vše nechte tak jak jsem to napsal: tak je to moje původní - jinak nic - kdybyste „chtěli“ jakýmkoliv způsobem do mých věcí „zasahovat“, tak mi je raději vraťte: to je moje „credo“: J.N.

KOCOUR

Za ideální společnost se bojuje ideálním prostředkem, to jest absolutním pathosem umění, který strhl a získal lidi, zfascinoval a probudil je pro vlastní světlo v něm, v člověku, v lidstvu pro uvědomění si sama sebe, své altruistické podstaty a tím se evokoval skutečný ráj: komunistická společnost. To je alfa a omega umění: vědy - revoluce v hlavách a v srdcích: evokace člověka v člověku: pravá, důstojná zlatá doba lidstva. Pro tu jsme všechno udělali a její přítomnost se stala skutečností. To naši práci.

ŠTĚP

Připadám si přece lépe, „volněji“, jsem-li učesan „hladce dozadu“ než „na pěšinku“ (vlevo) a proto se zase tak (dozadu) budu česat. JN (ono se sice zdá - to česání „na pěšinku“ - hodně „společenské“, „kultivovanější“, „bohatší“, ale musí to také být dokonalý účes - tak jak jsem ho nosil já (což žádný jiný nepochopí a nedove) - avšak i při účesu „hladce dozadu“ jak jen já si to dovedu upravit, aby to mělo stylový, univerzální „švih“ - což je nutné při dokonalém působení na lidi, aby fascinaci ani v nejmenším (podvědomě) nerušila ani sebenepatrnější nedokonalost jak „uvnitř, tak mého zevnějšku (a právě například účes „na pěšinku“ se mi zdá být při tom poněkud rušivým prvkem - je to přece jen poněkud vyumělkované (na stranu - je nutná všelijaká úprava atd. atp.), což všechno „odvádí“ - je to excentrické“, schází tomu ona univerzálnost a přirozenost „hladkého účesu dozadu“ a proto - JN.

A vlasy samy (jako všechno ostatní) mám stále a budu mít navždy pěknější, zdravější a bujnější a gustovanější, maximální rychlostí navždy! JN

A přece - se mi zdá - je to gustovanější „na pěšinku“, vypadám v tom ještě mnohem mladší a téměř nevině dětský, snad více než při účesu „hladce dozadu“ - a proto - JN.

A také v tom česání „na cestičku (vlevo)“ je kus symetrie (možná hodně) a přirozenosti, což jsem již vystihl a také vyjádřil - a proto - JN.

Ačkoliv nejpřirozenější by bylo nechat vlasy tak jak rostou - ale to bych musel být stále téměř „na ježka“ - jinak by mi to po čase zakrylo celý obličej - a nebylo by to příliš pěkné - a tak zatím...

Ale je to - účes „na cestičku“ - přece jenom příliš „ulízané“ a „vyumělkované“ - a proto se budu česat - zatím - opět jenom „hladce dozadu“ - dá to vyniknout mým vlnám a je to sugestivní (je to symetrické - musím si to ovšem tak dokonale upravit!) - JN

A je to i sugestivnější a lépe to „sedí“, ale přece je to pěknější a líbivější „na cestičku“ - dá to vyniknout mé ušlechtilosti a věčné mladosti a je to „bohatší“ - dá to vyniknout více mé eleganci - a nedá to ráno tolik práce, „převrácení“, „vyvrácení“ a „trhání“ vlasů - a proto JN.

KOCOUR

Po absolutoriu školy jsem byl na základě křivých „obvinění“ v období kultu osobnosti 15 měsíců uvězněn a po příchodu na svobodu mně nikde nedali zaměstnání a tak jsem nastoupil „jediné místo, které pro mě tehdy bylo“: jako dělník ve Zbrojovce Brno - Zábrdovice. V osmašedesátém mně chtěli i ve Zbrojovce zlynčovat - byl jsem v celém závodě jediný, kdo obhájil věc Sovětského svazu - vždy veřejně, na všech fórech a tak mě chtěli z vnitrozávodní dopravy vyloučit - sebrali mně cvikačku - že jsem jim jediný nepodepsal žádné ty jejich kravinky a zpranýřoval a odsoudil jejich blbost. Jinak tomu nebylo ani mimo závod: na všech veřejných shromážděních jsem všude zpranýřoval všechny ty západácké nesmysly. Kašna na Zelném trhu, kde mě chtěli tito živlíčci tam v té troše vody utopit, naproti nádraží do mně kopali a trhali mně kabát... ještě před tím, když jsem dělal vietnamské večery VIETNAM BUDE ŽÍT mi je všude „zakazovali“ a putovali jsme s tím a se všemi Vietnamci v Brně od místa k místu jako psanci - jednou nám to nakonec umožnili ve Vysokoškolském klubu na Gorkého a jednou jsme vešli do závodního klubu Vlněny na Gottwaldové, kde jsem měl před tím divadýlko: POETICKÉ DIVADLO JISKRA, kde jsem si zahrál několik svých věcí. Měl jsem divadýlko i v závodním klubu Zbrojovky, kde však tajemník závodu Cetl tyto moje členy souboru naváděl - aby se mnou nehráli a se nestýkali, že jsem byl zavřený - „dobrá odměna za moji tvorbu“ - a tak, protože tito lidé posoudili věc spravedlivě, znali kultovní „apriorní rozsudky“, odešli se mnou do jiného závodního klubu - pak mě znovu zvali do Zbrojovky, že už to pochopili a že už to nebudou opakovat - ale to už se nehodí.

(2:00)

HNUS

Brněnské zoo

HNUS, JSF, ŠTĚP

Byli jsme v neděli v zoo
- s kolegy Fuxou a Řezníčkem
v brněnské zahrádce zoo
před bystrckým rybníčkem

měly s námi jít pěkné holky
ty se však nedostavily
proto já z zlosti
je také nejmenuji.

JSF

Autor: JAN NOVÁK.,
Brno, Gottwaldova 90.

Pohled vám padne na medvídka
jak hodný je a čistounký
zas kousek lama,
liška, krokodýl
a hadů plno: větší, menší
papoušek arra v nádherných barvách
a ten skotský tur

HNUS, JSF, ŠTĚP

kterého jsme tahali
já, Karel Fuxa a Pavel Řezníček
 za rohy.

JSF
je vám tu krásných exemplářů
Drahomír Pokora nás tu provázél
šel s námi několik kroků
 a zase k službě odcházél.

A zas jsme sami
 prohlédli to všecko znova
tam na nás koukala se sova
výr a paví různé odrůdy
i koně převalského
 jsme klackem pohladili
drbali za ušima
kůň převalský držél
 a byl tomu rád
a jak jsme šli dále od něj
cupital za nama
 -stal se z něj kamarád.

ŠTĚPÁN
Prohlédli jsme si různý tur a brav
různé ty kozy měly dlouhé vousy
byl tam i velbloud dromedár
při tom si vzpomeneš
 jak táhne ten pouště koráb
 po kraji
kde beduini, karavany
 jsou si domovem
rej fata-morgan
oasy, písečné duny: přesypy
to vše vybaví se ti znova
u každého exempláře
vývoj všeho tvorstva
 a původní jeho zem
vidíš zde želvy, rybičky
 nejrůznějších barev
a pakobylka v trávě
 jak kryje se:
láká potravu
uvidíš hada
 jak pozře bílou myš
a vzpomeneš na obdobu z lidstva
však lidstvo povýšilo výš
a zákon džungle
 nebude již platit
je zákon větší síly
 je zákon humanismu.

HNUS, JSF, ŠTĚPÁN
A zas jsme prohlíželi zoo
já, Fuxa, Pavel Řezníček

HNUS
dvakrát jsme se vrátili tam
kde bylo nejvíc lidí
 a nejvíc legrace:
ku pavilonu opic.

Opice a opičky různě veliké
a s různými ocasy
zde vyskakovaly a pobíhaly
v kleci sem a tam
byl tam i lev, lvice
panther, leopard
různé ty kočkovité
 kunovité šelmy

červenky pouštěli do světa
co se zas vrátily
tam lidé ve skupině
z Voskreseňska či z Madridu
či z kterékoliv jiné země
mimo Svaz či Španělsko
a vrátily se zas k nám
 do Brna
do Československa

HNUS, JSF, ŠTĚPÁN
v Brně se sbíhá všechno odevšad
že jsme tu my
 to víte dávno snad.

Ano, všechno přišlo k nám
 a je u nás:
 to jsme my.

NOVÁK
A teď vám povím ten opičí špás:

HNUS
Opička Fu
 a opičák Prc

HNUS, JSF, ŠTĚPÁN
- všechny a všechno
 je nám známé:
 to jsme my. -

HNUS
Opička Fu
 a opičák Prc

HNUS, JSF, ŠTĚPÁN
- my všechno vidíme
 a všechno známe:
 to jsme my. -

HNUS
Opička Fu
 a opičák Prc
když ještě bydleli
 doma v lese
co džunglí se nazývá
oni tak tuze milovali se
jak to hned nebývá

on jí vždy zpíval
 pod balkónem
té její větvičky

hezounké písničky:

Přijď Fu
ve středu
půjdem do biografu
z biografu
tě doprovodím k vám
a před tím bys mohla jít
k nám
já ti tam budu
hladit, líbat
tu tvoji nádheru
přijď honem
nebo se na tebe naštvu.

Přijď
Přijď Fu
bude to první rande
mého života
ty máš tvé krásné nohy
v nich krása zakleta.

Já když je zřím
je mi tak předobře
buď ke mně shovívavá
a celé obnaž je
když jsme spolu
sami ve dvou
a nech mně je hladit
líbat, tisknout se
na ně
a já ti snesu vše
vše jenom tobě.

A to se stalo
a byla blažená
a nikdy jindy
žádná jiná žena.

HNUS, JSF, ŠTĚPÁN
byli jsme tam v tom zoo
parku
já s Fuxou a Řezníčkem
běhali tam křížem krážem
za každým tím exemplářem
jablek jsme si narvali
a je v zoo schrupali

JSF, ŠTĚPÁN
s Řezníčkem zas znovu
běželi jsme
podívat se na opice

ŠTĚPÁN
Fuxa zůstal dole
opice tam rejdivy
a chrupaly potravu
házely ji okolo
to paničkám na hlavu
provedly akt množení
to vám bylo vyražení

a opičky hekaly
a paničky okolo
při tom celé uzardělé
tiše si jen šeptaly:
ten můj ten je šikovnější
tralalalalalala
- já jsem ze všech
nejšikovnější hahahahaha.

HNUS

Pak paničky poprskané
odešly zase ke lvovi
lev ten udělal si
malou stranu paničkám na hlavy.

JSF

Takové jsou příhody tam
v brněnském to ve zoo

příště zase jinam
měřím kroky
k tomu bych jen připomenul
k tomu zoo brněnskému:
jsou tam prázdná místečka
takže k mnohým exemplářům
pomohla by sbírečka
když tak cestujete lidé
a potkáváte různou havěť
přiveďte ji do tohoto zoo
by tam v kleci, teráriu
akváriu či ve volném výběhu
byla všemi povšimnutá
posloužila příkladu
aby si lidé uvědomili
co zvířátek je v nich
a ptáků
a aby probudili v sobě smích
zvířátka a ptáci v lidech
tím hned zmizeli
a pravým lidským zákonem
spravuje se svět celý.

HNUS, JUSUF, ŠTĚPÁN

Tak byli jsme v tom
zoo - ovšem bez

dívek

dívky prý nemají

rády básníky

básník je upřímný,

čistý

je pravdou: největším bohatstvím

a všeho poznáním absolutním:

vším nejlepším, největším a

nejkladnějším ve všem

- dívky prý s básníky nechodí.

S básníky ne

- dívky prý mají rády

holomky - kteří jim

před randem nafackují

pak jen kývnou - a ony

zas přicupitaly
- a byly hodné.

To ne
- všichni a všechny
se polepšily.

J.N.

(6:00)

Umění: věda je křehký, plachý pták, kterému se daří jen tam, kde může svobodně a s plně rozepjatými křídly vzlétnout - jinak ne. Kde jsou škaredá slova, nepodpora, nepochopení, faleš - tam se nevznášejí Musy. Umělec je svědomím světa a je potřeba ho chápat, ocenit - jinak nic. V umění také nelze nic „předělávat“: Umění je inspirací daný celek, jedním dechem vytvořený - to je právě podstata vytrysklého, ryzího projevu - tak jako obraz nelze divákem „předělávat“, ale lze jej buď přijmout nebo nepřijmout, snažit se pochopit autora, jeho inspiraci - jinak nic. Umělecké: vědecké dílo je absolutní: nedotknutelné - je potřeba je ve všem, ve vší plnosti pochopit a ne „kritikem“ zdeformovat, zpotvořit, okleštit. To nelze. Umělecké dílo: věda je sama pravda ve své absolutní ryzosti. A to je potřeba divák, čtenář, posluchač, „kritik“ pochopit a sám se tím pak zaradovat, že se setkal s ryzím, čistým: živým dílem. Mám mnoho divadelních her, pantomimy, balety - poesii lyrickou, sociální - vědecké práce - všechno. Všechno jsem vám vypověděl, tím svůj životopis k vám končím. Děkuji za porozumění.

(1:25)

JN

ŠOP

Roztrhl jsem si kapsu (na fakultě), abych se mohl „spravit“ (a na to konto jsem ztratil plnicí pero, které jsem v ní /v té kapse/ nosil) a proto - JN - udělal jsem „přetah“ - rozkošné děvče - a proto také co nejdřív na ni vlezou.

SLON

Já jim ukážu zač je toho loket - a proto Jan Novák - JN.
A proto již vždy jen dokonale měř a jednou řež - a proto - JN.

JUS

Již to umělé ukáj. pohlavního pudu - ips. se „špizem“ a poloips. přitiskn.) nikdy neudělám!!!
- přesune se tím „těžiště“ rozkoše do správných (přirozených), normálních „kolejí“ a celá tato moje obrovská energie (pohlavní pud) bude působiti „ven“ k absolutnímu ovládnání druhého pohlaví (mimo vše jiné) a více maximální rychlostí navždy!!!
- a budu pocítovat již jen to největší blaho a prožívat již jen to největší a nejkrásnější životní štěstí stále více.

HNUS

Umělé ukájení pohlavního pudu u mne se již stalo opravdu tím největším, nejdůstojnějším soupeřem (zase jsem s tím ztratil téměř celý týden), nepřitelem, majícím sílu strašlivou, kterého právě nyní již s největším potěšením navždy dokonale zkrotím (což by nikdo jiný v tomto stadiu již nedokázal) - voluntás - a proto JN.
A proto ode dneška už tomu (abych jakýmkoliv způsobem uměle ukájel svůj pohlavní pud - to jest ipsaci, jakékoliv) nepodlehnu nikdy - voluntás - a proto - ode dneška již jen normální pohlavní styk s dívkami, stále častěji, bujněji a dokonale maximální rychlostí navždy, se vším co k tomu patří - největší potěšení a radost ze života maximální rychlostí navždy - a proto - JN.

ŠOP

Zase jsem celé odpoledne běhal po „správce“ (ips. a ips. s přitlač. špiz. - odhal se stehna apod.) a mám se učit ke zkoušce.

Je třeba udělat známost, do ní to (čur.) vrazit a s ní (dív., děvč.) to (coit.) dělat - a proto - JN.

Roztrhl jsem opět kapsu u „menšestráků“, kterou jsem před několika dny (v pátek 13.5. t.r.) zašil.

SLON

Coitus (normální) na kterou (dívku, děvčátko) přijde chuť (jako obvykle - přirozeně) - a ukazovalo se mi to přirozené - podle polucí, že dvakrát týdně (coitus): středa - čtvrtek, sobota - neděle - v tomto „cyklu“ asi zhruba analogie: jaro - léto, středa - sobota, protipóly - ideál - a proto - JN

Ale já - maximální (optimální) akumulace - energie - gustovost - kvalita - kvalt - výboj - ideální - maximální rychlostí navždy - a proto -

Jan Novák

a nikoli vždy zadržet ejakulaci - ale normálně přirozeně ji vystříknout - gusto - pocit - ideál - a proto - JN.

HNUS

Neděle 9. října (vlastně již pondělí 10.) 1955:

„kurvafix“ - už je toho dost

(všech těch volovin, co jsem dělal až do dnes)

- a proto JN

už toho bylo dost - a proto - JN

UŽ JE TOHO DOST

KOCOUR

Vývoj

světa šel od prvopočátku

z čínských plání:

první člověk byl sinantropus

od tam se táhlo lidské plémě

na východ - do Ameriky

a na západ - do Evropy

-i v Africe vzniklo

lidské plémě

-lidský život

a všude jinde

podstata jediná

je této příhody

nastoupil zákon lidstva

kdy zabití ospravedlňuje

jen hlad

a sebeobrana v boji

-ne krvežíznivost

či plezír

ne zlaté tele mamonu

nacismus, fašismus

-sionismus - stejné

nehoráznosti světa

nedal jsem ani těm

-ani těm privilegium

všichni jsou lidské

podstaty

všichni jsou člověk

i Kristovi rodiče prchli z Izraele
-doby Herodovy
-i v té době byl Egypt
demokratičtější - než
rozměry nepatrný Izrael
však v podstatě je dobrý
jak i dnes je nám
bližší Egypt
prpotože jeho politika je
demokratická
a politikou dnešní Izraele
je bigotní
nacistický šovinismus
tj. sionismus
který chce ctít
nesmysl skutečnosti
lidé zbavte se chlupů na zádech
zbavte se zvířete v sobě
-staňte se lidmi
...neříkejte, že je daleko
papež se svou servilní
hrabivou blbostí
-každá církev jsou již
středověké kraviny světa...

Jan Novák
Gottwaldova 90
Brno

Brno

ŠOP
Mám nejsilnější vůli
jsem největší génius.
To znamená nesmrtelný
den ze dne zdravější a mladší
odhalující podstatu všech věcí
a získávající všechny nejkladnější vlastnosti

Jan Novák
Gottwaldova 90
Brno

SLON
Vážení!

Děkuji Vám, že jste tak brzy pochopili moji tvorbu... vždyť teprve
dvacet let prosím všechny redakce, nakladatelství, divadla a všechny
institute o almužnu porozumění... V Talinu, v Hanoji, na Cubě... znají moje
verše ve francouzské Paříži z ocenění jejich pařížské Komuny... moje verše
znají všude, recitují si je a opisují - v Brně vycházejí dva časopisy:
Novák a Antinováček - o mně - hádají se hnidopiši, chtěli by mě ostouzet...

S pozdravem
Jan Novák
Gottwaldova 90
Brno

ŠTĚPÁN

Nebudu
se s nikým stýkat - jenom oficiálně - ono by to stejně nedělalo
dobře:
JÁ jsem zdravý... Demiurg: Bůh - a oni zdegenerovaní "západáčtí" sluhové:
otroci kapitalismu: blbosti: Reakce: maloburžoazně-zemědělská sběř.

Ovšem - kdo chce
vstoupit do mojí komuny - toho vítám - jinak nikoliv - jedině naše věc -
Vstup do ní je ovšem pro bezvýhradné stoupence mého učení - jinak nikoliv.
Jedině naše věc - a nic jiného nikdy.
- domluvil jsem: howgh.

Jan Novák
Gottwaldova 90
Brno

HANUS
KDO BY

"chtěl" mít výhrady ke mně "výhrady" na toho seru, a protože by
"chtěli" mít ke mně výhrady - seru na ně všechny:
moje mesiášství není pro ně
není pro ně ty dnešní lidi - jsou jen mrzkými žížalami a červy
- moje mesiášství je pro lidi budoucnosti - jen pro ty jsem všecko
udělal - jen s těmi se stýkám a jen s těmi žiji.
Žiji v ideálu všech budoucností, které jsem vytvořil - tak jako všechno
a ve všem: Jsem Jediný a Absolutní Mesiáš:
Demiurg:
Bůh
-a mimo mě žádný jiný nebude nikdy, není a nebyl. Jsem Věčnost sama a
Vítěz ve všem absolutní a Jediný
Já, Jan Novák - a oni nikdy nic.

Jan Novák
Gottwaldova 90
Brno

JUSUF
Nulové živly
publikujete hned
a mě byste chtěli
opublikovat
až za tisíc let.

Jan Novák

Gottwaldova 90
Brno

Komisař Šidlo

Šidlo
Agent Hlas
Mao
Kulhavý ďábel

telefon
Číňan-darebák
vrátný v Orient Baru
servírka
majitel Orient baru
vrhač nožů
jeptiška
pičus dvoutisícipadesátý
nixon
česká panna

hlouček lidí v životské ulici v počtu 3

policejní fotografové v počtu 2
hlouček občanů s šikmými víčky v počtu 3
čínovníci ČLR v počtu 2 plus Číňan darebák

I.

výstup 1

Agent *(za scénou, popř. z pásku)*

Komisař Šidlo zase jednou
trávil chvilku volného klidu
po vyřešeném případě.
Popíjel svoji limonádu.

Šidlo Vtom drnčel telefon.

Telefon Drrr! *(zvedá sluchátko a podává ho Šidlovi)*
Vražda v Životské ulici
-ozvalo se přiškrceným hlasem
-volající zavěsil. *(zavěsí)*

(Šidlo se zvedá a z věšáku si bere kabát. Pak popojde dopředu.)

Šidlo Komisař Šidlo sedl na
svůj velociped a uháněl
udaným směrem.

(zleva zezadu přichází Agent v převleku Občana, vezme věšák, poponese jej dále doprava a vpřed a umístí na něj ceduli s číslem 20)

Agent U domu číslo 20 seběhl se
hlouček lidí.

(přibíhají další 2 občané a pantomimicky vzrušeně rokují-Šidlo k nim zamíří)

Šidlo Šidlo zamířil svůj velociped
rovnou tam.

Občan 1 Všichni mu udělali
místo.

Občan 2 Znali svého Šidla.

(Šidlo zamíří skrze občany dál doprava dozadu, kde už dva policejní fotografové obcházejí mrtvolu.)

Šidlo Ten šel
přímo do třetího poschodí- byt číslo
dvacet sedm- kde se stala zmíněná
vražda.

Fotograf 1 Právě zde byli policejní fotografové
a pořizovali snímky.

Šidlo Komisař jim hned doporučil

- aby všechno nechali na svých místech:
s ničím ani nehli.
- Fotograf 2 Policisté- dbalí jeho rady-
obšlapovali všechno opatrně.
- Fotograf 1 Tu jeden zdvihl jakýsi předmět *(s rostoucí*
fascinací si *prohlíží*
-byla to soška orientálního bůžka
sošku)
zvící dlaně ruky- soška se
zlověstně usmívala
- Šidlo Zmíněný, podal
sošku komisaři Šidlovi- ten si ji
zabalil do kapesníku a strčil do
kapsy.
- Fotograf 2 Soška ležela u hlavy zavražděné
- byla to patnáctiletá dívka Marie
-sirotek- která zde sama obývala
tuto malou svobodárnu.
- Šidlo Proslýchalo se však, že měla zdědit
hodně peněz po nějakých příbuzných
v Americe.
- Fotograf 2 To bylo zatím vše, co bylo o
dotyčné známo.
- Fotograf 1 Byla jenom v
lehkém domácím oblečení- bylo vidět
že měla krásnou postavu. Obrysy
jejího ztepilého těla vynikaly ve
sporých letních šatech.
- Fotograf 2 Každému by se zželelo té
dívky.
- Fotograf 1 Kdo zde mohl vraždit
Jaký důvod ho mohl přivést k
tomu, aby toto krásné stvoření zbavil života?
- Agent To vrtalo všem hlavou.
- Šidlo Ne tak komisař Šidlo- ten věděl
hned oč jde *(otáčí se k fotografům)* a dal si zjistit
spojení do Singapore.

(Fotografové odchází, za nimi Šidlo.)
- Agent Přístavní město- Malajsko
-hlavní město- moderní babylon
-směsice všech národů a ras
-centrum mezinárodních gangsterských
organizací
-jak přivítá našeho komisaře?

II.

Šidlo Komisař Šidlo sedí ve vlaku transasijské společnosti "china"- vlak (vysl. china) uhání směrem k jihu. Má za sebou již několik letadlových spojů- tuto cestu absolvuje vlakem.- Má pro to svoje důvody- ví proč. Má velmi zábavného spolujezdce.

(Čiňan, který do té doby seděl zády k publiku, se otočí.)

Čiňan Je to Čiňan, protřelý celým světem -znající mnoho světových jazyků, kter mu vypráví anekdoty z té které země. Mluví o Češích- Češi prý jsou chrabr národ.

Šidlo Šidlo se směje. (krátký strojený smích.)
Vtom si všiml že mu Čiňan cosi podstrkoval k němu na sedadlo.

Čiňan Byla to tarantule- její uštknutí je velmi nebezpečné. (Čiňan se dekuje)

Šidlo V tom momentě Čiňan zmizel a už ho tu nikde nebylo- vyskočil z vlaku.

Agent Tarantule se vám sápala na našeho Šidla, ale Šidlo se nedal: byl to Čech.

Šidlo Holí srazil tarantuli ze sedadla na zem- vyskočil ze dveří- zavřel je za sebou- a přes skleněné okno dveří pistolí tarantuli skolil. (prásk!)

Agent -Jak to provedl- šel si na limonádu. (podá Šidlovi láhev)

Šidlo (pije) Bylo jasné že ta banda po něm pase.

Agent On se ale nebál.

Sbor Byl to Čech.
(Šidlo s odhodlaným výrazem upíjí limonádu.)

III.

Agent Náš chrabrý Šidlo vystoupil z vlaku přímo do náruče moderního Babylonu- Singapore. Rázem byl jako doma- byl to Čech.

Vyměnil si několik korun
za tamní valuty a s velkým
pytlem peněz vstoupil do
realitní kanceláře- koupil dům
na předměstí, kde byla rovněž
dobře zařízená zlatnická dílna.

Šidlo *(přechází doleva vzadu, kde věšák, židle a stolička s náradím
a materiálem imituje dům s dílnou.)*

Šidlo se hned chopil kladívek
a tepal krásné zlaté ozdobné
předměty.

Agent Zlato a diamanty
měl z Irkutska- byl to provozní
materiál pro jeho spolupráci se
sovětskou rozvědkou, s kterou byl
ve styku.

Šidlo Vyrobil několik krásný ch
zlatých předmětů, ozdobil diamanty
v platinovém lůžku.

Agent Platinu
měl z líšeňského hradiště u Brna.

Šidlo Pečlivě vše ukryl v levé náprsní
kapse bílého smokingu- do pravé
vsunul brovning značky "šelepka".
Takto vyzbrojen, zamířil ke
středu města. Zamával na
kolemjedoucí volný taxametr...

*(zezadu vystupuje olivrejovaný vrátný s cedulí psanou
čínskými znaky)*

Vrátný ...a za několik okamžiků již
vystupoval před zářivým neónem
přepychového nočního podniku.

Šidlo (čte) "O-ri-jent-bar" (4 znaky)
Orient bar, hlásala reklama.

Vrátný S hlubokou úklonou jej vítal
vrátný v rudém dvouřadovém
livreji.

Šidlo Mrkl na Šidla.

Vrátný Byl
jeho spojku v tomto babylóně. *(Šidlo mu dává peníze)*

Šidlo Šidlo šel po schodech do
baru a sedl si na rezervované
místo přímo u parketu.

(Majitel OB postrkuje servírku, aby Šidla obsouložila)

Děvka (stydlivě) Uvítala
jej neoblečená dívka, mající

jenom krátkou průsvitnou zástěrku.

Majitel Aby se neumazala při výkonu svého zaměstnání.

(Majitel se přiblíží, obscénně pochechtává. Šidlo si ho pohrdlivě změří a vtiskne mu do ruky bankovku. Majitel odkvačí.)

Děvka Sklonila se miloučce nad Šidlem a svými ponoukadly přešla po jeho levém rameně.

Šidlo Důvěrně se na ni usmál.

Děvka Ona
cudně sklopila zrak a natáhla ručku na zpropitné.

Šidlo Vetkl jí do dlaně jeho výrobek.

Děvka Přímou
zajásala a přitiskla si vzácný šperk na svoji hrud'. Dmula se celá rozechvěním z tohoto daru. Zlatý šperk s briliantem byl jejím životním snem. Proto opustila svoji *(během řeči přejde do popředí)*
rodnou provincii a přijala zaměstnání v tomto podniku, aby se setkala se společností, která by jí toto mohla poskytnout- byla královnou krásy jejich provincie.

Šidlo *(vstane a se zálibou si ji prohlíží. Pak jde k ní a zezadu ji popadne za kozy.)*
Její ztepilá linie přímo provokovala k polaskání. Měla pevné vysoko dopředu trčící kozy, jejich veliké špičaté bradavky se chvěly rozkoší.

Děvka Vrátila se zpět k Šidlovi a přitiskla se naň. Přivinutá k němu objímala jeho ramena, do úst mu tiskla své kozy...

Šidlo ...které byly tuhé až k prasknutí a sladké jako med.

Děvka Poodstoupila od něho znovu, zvedla krátkou zástěrku a položila mu jeho dlaň na její pampelišku.

Majitel (nebo Vrátný) Lokál byl zatím prázdný a tak mohli zcela diskrétně provádět svoje intermezzo.

Šidlo Pohladil jí její poupě-

Děvka -a ona,
dojatá štěstím, si před něj
klekla a zlíbala jeho poklopec.
Šidlo ji nechal hladit a líbat
jeho přístroj.

Šidlo Laskala se s ním
a hezky mu za něj tahala.
Byla to hezká idyla.

Děvka Milostný
románek.

Šidlo Šidlo věděl proč (Šidlo věčně hovoří k
divákům, zatímco děvka vláčně
to udělal- měl k tomu svůj
pohybuje hlavou v jeho klíně.)
důvod- získal důvěru této
sličné servírky- a o to mu šlo.

(Vstoupí Agent s kytarou přes rameno. Děvka odskočí a kouká
do země. Šidlo si jakoby nic jde sednout ke stolu.)

Agent Sešli se hudebníci- sál se
zaplnil- a jen letmý úsměv (Servírka se přes rameno
ohlíží po Šidlovi.)
v sále pracující servírky byl
připomínkou jejich příhody.

(Agent plácne servírku přes zadek a ta odběhne do pozadí. Sám
si jde stoupnout ke straně, kousek za Šidla. Vstoupí vrhač
nožů.)

Vrhač V programu vystoupil vrhač nožů,
kter opichoval svoji partnerku
na milimetr od těla.
Vtom se otočil a mrštil nožem...

Děvka (s hrůzou) Přimo proti Šidlovi!!

Šidlo Šidlo hbitě
odskočil.

Agent A ostrý nůž roztříštil
vázu, která stála přímo za
Šidlem na stole.

(Agent přistoupí k stolku, shodí vázu a zarazí nůž do dřeva.)

Nůž v něm
zůstal trčet a drnčel prudkostí
úderu.
To byl v krátké době již druhý
atentát na našeho hrdinu.

Šidlo (vstává a prohlíží si nůž)
Šidlo vzal nůž do kapesníku
a vsunul do kapsy.

Majitel (přibíhá) V baru nastala panika!

Děvka Vrhač
nožů zmizel a nebylo po něm ani
vidu ani slechu.

Šidlo Šidlo uklidnil přítomné, že to
byla mimořádná součást programu- a
že se jim za to účtuje dvojitě
vstupné- a hosté se uklidnili.
(Šidlo podá majiteli svazeček bankovek)

Majitel Majitel podniku poděkoval
Šidlovi za jeho duchapřítomnost
a za to, že mu obohatil ještě pokladnu
o dvojitě vstupné.

Šidlo Tím si jej získal pro sebe.
O to mu šlo. Měl pro to svůj důvod. *(Šidlo
poodstoupí)*

Děvka Rozrušená servírka přehodila
pláštíček přes svoji zástěrku *(Děvka přiběhne
k Šidlovi
a vyběhla za Šidlem na ulici.
němu)* a vine se k

Majitel Vzala si čtrnáctidenní dovolenou
-aby se mu mohla věnovat.
*(Majitel se dívá za nimi a přepočítává peníze, pak odejde.
Šidlo s děvkou popojdou doprostřed scény a usednou na zem.)*

Šidlo Šidlo se servírkou v milostném
dialogu vyptával se jí na
průběh každého dne v "orient-baru".

Děvka Servírka svěřila Šidlovi, že do
baru přichází ve čtvrtek a v
neděli muž zvaný...

Đábel *(vstoupí zleva zezadu, ukloní se a smekne cylindr)*
Kulhavý ďábel.

Děvka *(vyděšená, pomalu vstává)*
Kulhavý ďábel.

Đábel ...který vždy získá za svoje peníze
nejkrásnější dívku podniku, s
kterou pak měsíc obcuje- a
pak ji propustí.

Děvka Dotyčná
každá pak je tři neděle v
rekonvalescenci.

Đábel Ovšem, vybírá
dívky chudého původu.

Děvka A
kde bere provozní kapitál,

to vrtalo všem hlavou.

Agent

Ne
tak náš Šidlo- ten věděl
hned- kolik uhodilo.

Šidlo

Ve
čtvrtek- v neděli kulhavý ďábel
v baru- všechny ostatní dny
sháněl po světě peníze-

Ďábel

Když
měl na nevěstu, tak s ní užíval
rozkoše.

(odchází)

Děvka

Servírka svěřila Šidlovi, že
Kulhavý ďábel, který ji rovněž
vlákal jednou do bytu, měl byt
plný orientálních bůžků, kteří
se tam na ni šklebili z každého
místa ve všech pokojích- a z
každého rohu.

Ona, že byla vychovaná v
klášteře, kde bylo plno podobných
rekvisit- měla z věci jenom plesír.

Šidlo

Šidlo jí ukázal svého bůžka,
zabaleného v kapesníku-

Agent

když
jej obnažil- servírka zajásala:

Servírka

To je on!

Šidlo

A začala jej něžně hladit.

Agent

Jak bůžka hladila a mazlila
se s ním- bůžek se zvětšoval
a praskl na něm celuloidový
obal-

(bummm!!!)

Šidlo

-v tom Šidlo vyskočil
a odtrhl krásnou servírku
od svého předmětu a prudce
otevřel okno pokoje, aby tam
proudil vzduch.

Agent

Po chvíli se vrátili k
bůžkovi, který byl na svém místě.

Děvka (udívená) A stejně veliký jako předtím.

Šidlo

Třením dívčích dlaní nastal
pohyb molekul a jedovatý plyn
rozšířil obal, který praskl
-byl to celuloid.

Šidlo si ověřil, že bůžek
má ještě třetí celuloidový obal.

Agent Jedním- prasknutím jednoho
-byla zprovozená ze světa
sirotek Marie, druhým- prasknutím
druhého se nestalo nic-

Děvka -zásahem
Šidla!

Agent - a třetí obal s třetí
jedovatou náloží byl ještě
k dispozici.
Obaly byly rozloženy
rozehřátým plynem, ve kterém
nastal třením dívčích dlaní
pohyb molekul.

Šidlo Celuloid se družil- zvětšil,
(*vysvětluje děvce*)
napjal- praskl- a tak byl
rozložen tímto plynem a
vstřebán do vzduchu.

Děvka -Rafinovanost!

Agent Ovšem pro Šidla všechno
běžná věc.

*(Mírně strnulá pauza. Přichází Kulhavý ďábel a chvástavě
líčí.)*

Ďábel Agentura kulhavého ďábla
zjišťovala univerzální dědičky
kterým posílala orientální bůžky
s oznámením jejich dědictví
-tyto dívky, rozrušené štěstím
hladily bůžky- tak se
zlikvidovaly.

Šidlo Dědictví vyzvedly agentky
kulhavého ďábla s pravými
doklady, které získaly vždy
od dotyčné oběti.

Agent Agentura kulhavého ďábla
měla svoje buňky u poručenských
soudů-

Šidlo -odtud ta identita
v provozu.
Kontrolovali poručenské
transakce v celých spojených
státech.

Ďábel Padesáti procenty těchto peněz
financovali podvratné akce ve všech
ostatních státech.

Šidlo Spojené státy severoamerické
se ucházely o to- být
spojenými státy světovými.

IV.

- Telefon Na lubljance drnčel telefon
-hladce vyholený komisař
zvedl sluchátko.
- Šidlo Ozval se
(změněným hl.) agent A-Á nasazený ve Vatikáně
jako páter Gabriel.
- (vlastním hl.) Ve Vatikáně posledních let
bylo lze pozorovat určité jevy.
- Agent (přivádí zleva jeptišku)
Kremlinská agentka v roli
jeptišky z papežova harému-
-kláštera- o tom za své
návštěvy rodné Moskvy referovala.
- (zprava přichází důstojným krokem papež Pičus MML.)
- Papež Papež zaměstnával 12 věhlasných
světových chirurgů, kteří z kněžských
zločinců svými skalpely, jehlami,
nitima a nůžkami dělali
vtělená dobračiska, kteří byli
vysíláni do všech světadílů.
- Jeptiška (útočně) Jako chapadla religiosních
bludařů s cílem šířit pověry
a pranostiky mezi svými spoluobčany,
oblbovat se tito mezi sebou
navzájem a sehrát tak roli
paralysátorů- zdržovatelů na světovou
osvětu, světový pokrok.
- Agent A mezi těmito ovečkami
chtěli šířit svobodu v uvozovkách
kapitalistického a feudálního
návratu.
- Šidlo Měli v plánu zničit veřejné
časopisy a školy- knihovny.
Tyto instituce měly být výhradně
jen v kláštorech- harémech
jak tomu bylo kdysi
a dělníci vrženi zas do doby
kamenné, kterým by kněží-
-kapitalisté a statkáři
dělali zas laciné primitivní
zázraky a drželi tyto
u dna.
- Jeptiška A hrozili jim
sodomou a gomorou- jak by
se páčili.
A kněží jim plácanec, že
to jejich dno je pro ně dobro.

Papež
(rozšafně) že na uvažování jsou tu jen oni. Aby to nechali na nich. Že to oni už za ně všecko vymysleli.

(Papež se má k odchodu. Jeptiška ho pozoruje v hlubokém vnitřním boji. Telefon prudce vstává a odhazuje telefon.)

Telefon Na nich že už je jenom být hodní a dělat!

(Papež pokrčí rameny, provokativně jim požehná a odchází. Jeptiška ještě chvíli váhá a pak se za ním rozběhne. Rozkoše kláštera zvítězily nad řeholí lubljanky. Šidlo přejde k Telefonu a přátelsky, konejšivě ho obejmě kolem ramen.)

Šidlo Majetek spravovat a z něj něco mít- že to už jim odpadne- to vzali si kněží -kapitalisté- statkáři na sebe.

-na dělníky zůstalo už jenom dřit. A víc nic.

(Telefon v pláči odběhne. Šidlo se za ním s pochopením dívá a pokyvuje hlavou. Pak si sedne za stůl a pokračuje v práci. Pauza.)

Agent Tak byl vržen svět zpět -zas na milión let. O to se vatikánské ovečky přičinily. Však Šidlo jim do toho píchl - udělal šnit.

Papežský harém a ovečky rozehnal -naučil je žít.

(Pauza. Agent opět přenese věšák a odkudsi vytáhne ceduli s dvojjazyčným nápisem Tchien-an-men, kterou na něj umístí. Když tak činí, seběhne se hlouček Číňanů, pozorují ho a rozčileně brebentí.)

Agent V Pekingu na náměstí byl hlouček občanů se šikmými víčkami.

Číňan 1 Šidlo přímooký mezi ně vlít.

Číňan 2 *(zastiňuje si zrak a kouká vzhůru)*
-Snesl se helikoptérou.

Mao *(přichází zleva k Šidlovi, který stále sedí za stolkem, a podává mu ruku. Spolu přecházejí doprostřed.)*
Byl již očekáván v paláci u maa.

Číňan 3 -šestsettři tatrou ho tam odvezli.

Šidlo Referoval o
incidentech s tatantulí a vrhačem
nožů.

3 Čiňani Přítomní pokývli (sborově,
s úklonou)
hlavami.

Mao Mao stiskl zvonek (na Maův pokyn
dva z
skrytý na stolku- a v Čiňanů znehybní
třetího)
okamžení se octl spoután
na rukou i nohou dotyčný darebák.

Čiňan 3 Kyselý úsměv mu křivil
rty.

Čiňan 1 Prý se domníval, že Šidlo
je namířen proti jejich nadvládě.

Mao Všichni se zasmáli. (rozkazovačně)

(Všichni, včetně Šidla a Čiňana 3-darebáka, se hurónsky,
strojeně smějí. Č3 se s nadějí dívá po svých dvou družích,
kteří ho drží ze stran. V tom Mao tleskne a smích rázem
ustane. Mao přistoupí k darebákovi, který si dělá do kalhot,
postaví se přímo před něj, a luskne prsty. Zbylí dva ho za
vyděšeného řevu odvádějí. Mao jde k Šidlovi a obejmě ho kolem
ramen.)

Mao Šidlo byl
však jejich hlavní velitel.

Agent (přichází z druhé strany a taky ho bere kolem ramen)
Z ljubljanky partneři byli
s vším zajedno.
Šidlo jim imponoval.

Šidlo Byl centrem a byl z centra.

Mao A tak jak Peking- (pokyne a zprava přichází
2Čiňani)

Agent -tak Kremlin- (kyne, zleva Telefon)

Všichni Hold mu vzdal!!!

V.

Agent (opět hlas za scénou, pokud možno hororově zkreslený)

Ve vašingtonském kapitolu se sešlo
stádo darebáků.

Papež Byl tam i papež pičus
dvoutisícipadesátý v prošoupané
sukni a tiáře a v zaštepovaných
rukavicích- s krucifixem

cukál v luftě.

Nixon Nixón mu
zas pleskál po prstech
a měšec zboku podstrkovál.

Papež Pičus měšec strčil do rukávu
a nixónovi salutovál.

Ďábel Kulhavý ďábel chodil
rovně a přes ně, přes všecky
se vytahovál.

Nixon že prý zabil chechtajícím
bůžkem stotisíc už prý pannen.

Papež Čímž prý vykrmil sto beránků-
blbečků a vyslál do všech
světadílů mečet.

(Agent a Šidlo vystoupí rázně každý z jedné strany. Darebáci jsou zaskočeni. Neví kam se vrátit a zatímco agent mluví, Šidlo je jednoho po druhém jednoduchými chvaty sejme.)

Agent Jenže Šidlo je všechny
zlikvidovál-

Darebáci -byl to Čech. *(sborová agonie)*

VI.

(Šidlo sedí za stolem jako na začátku, před sebou má limonádu a pokouřuje dýmku.)

Šidlo Příhoda začala v bytě české
panny- tak i skončila.
Panna zase oživila třetím
třením bůžka Šidlova- jedem
třetím jed ten první znegovala.

Panna *(vylézá zpod stolu; musí být jasné, co tam dělala. Po replice se tam zase vrátí.)*
Byla za to vděčná Šidlovi
-a tak ho láskou zdarovala.

Mao (zleva) Kapitolsko-vatikánské krysy
byly potřeny-

Agent (zprava) -a tak zajásal a osvobodil
se svět celý.

Šidlo Americký agent Z-Ž odvez
všecky bůžky kulhavého ďábla
z města Singapore
tomu stádu volů, co se sešli
v kapitolu.

Panna (vykoukne) -a přítomný
papežský harém-jeptišky

se s bůžky takto polaskál.... áááách...
výbuchy a řev)

(za scénou

Šidlo ...že v kapitolu scípli všichni
ti volí- jak se bůžci zduřili
a pukli- a smrad ten vyprchál

Agent Agent Z-Ž, to byl vlastně
náš agent- byl to sám
Šidlo v třetím přestrojení.

Mao A tak ty kurvy- jeptišky
z papežova harému na ty tretky
nachytál-

Šidlo (vstává a jde dopředu)
-a tak se všichni
volové na svou blbost
sami vodvařili.

Agent Druhý převlek byl agent
z lubljanky-

Mao -a byl to vždycky

Panna -ovšem

Všichni -ON SÁM!!!

k - o - n - e - c